

Protagonistes **Pere (Gay) Faura** Ballarí i coreògraf

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIJOUS • 1 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15499 - AVUI / Any XLII. Núm. 14369 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

NACIONAL. Planes 4 a 13

Tres anys després de l'1-0

Mig centenar de càrrecs públics, a punt de ser jutjats pel referèndum
Les fiances milionàries, i per partida doble, una forma més de repressió

La cadira del president, buida

El Consell Executiu, presidit per Aragonès, va aprovar ahir el decret de substitució de Torra; la cadira del president, però, va quedar buida ■ J. BEDMAR

“És un escàndol de dimensions internacionals”

El 131è president denuncia des del Parlament la repressió de l'Estat

On éreu l'1-0? Què en penseu?

Carles Mundó

Elisenda Paluzie

Miquel Buch

Martxelo Otamendi

Marina Geli

Joan Canadell

Irene Rigau

Javier Pacheco

Meritxell Yanes

A. Cantalozella

Silvia Simon

Pere Vila

Montse Trias

Lluís Gavaldá

Maria Mercè Roca

Salvador Cardús

Coral Vila

Vicenç Altaió

Gemma Humet

Marc Crosas

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Toni Brosa

El monòleg de la repressió

El conflicte polític entre Catalunya i Espanya és avui exactament al mateix lloc que l'1 d'octubre del 2017, el dia que Catalunya va esgotar la via democràtica —eleccions, Parlament, lleis, referèndum— per decidir el seu futur polític civilitzadament. Milions de catalans hi van creure, s'hi van implicar i, sí, van anar amb el vot en una mà i el lliri a l'altra, però van obligar l'Estat espanyol a mostrar-se com realment és, no com la democràcia plena que alguns imaginaven i d'altres proclamen ser, sinó com un règim autoritari disposat a sacrificar drets, justícia i democràcia per salvar la unitat d'Espanya i protegir l'*statu quo* que alimenta les elits del seu Estat, econòmiques, polítiques, judicials, funcionaries i institucionals. A partir d'aquí, han estat tres llargs anys de monòleg, el monòleg de la repressió d'aquest Estat contra els que van amenaçar amb un canvi. Un monòleg que van iniciar els 15.000 policies i guàrdies civils mobilitzats en l'operació Copèrnic i gratificats amb 42 milions de sobresous en concepte de "productivitat", més dietes i medalles vitalícies, per reprimir un referèndum a hòsties i garantir l'aplicació del 155. Un monòleg que van continuar el rei Felip VI, la fiscalia, l'alta judicatura, el Tribunal de Comptes, la JEC, les clavegueres de l'Estat i bona part de la classe política espanyola de dreta i d'esquerra. Un monòleg que acumula presos i exiliats polítics i que suma de moment 2.850 represaliats. Un monòleg que pocs demòcrates a Espanya han gosat interferir. Un monòleg de *poli bo* i *poli dolent* que mai ha pretès dialogar i buscar solucions al problema, sinó aniquilar-lo.

EDITORIAL

Tres anys sense cap proposta de l'Estat

Tres anys després del referèndum de l'1 d'octubre, Catalunya i Espanya no han avançat ni un sol pas en la direcció de resoldre el problema polític de fons que va conduir a aquella jornada històrica. L'1-O i la vaga general del 3-O, en resposta a la violència policial contra les urnes i els ciutadans, van ser un episodi de democràcia real, de participació popular i de desobediència col·lectiva als límits imposats per l'*statu quo* resultant de la transició de la dictadura franquista al règim del 78. Aquella detonació va deixar estabornida la política espanyola, gens disposada a assimilar la realitat, a positiuvar aquella energia i a articular-hi una resposta realista, civilitzada i cons-

tructiva, en coherència amb la funció que li atorguen els principis de la democràcia representativa.

Enrocat en la unitat d'Espanya i el seu poder per imposar-la, l'Estat espanyol va aparcar la democràcia, l'estat de dret, el segle XXI i va tornar a la recepta més tradicional: violència, persecució i autoritarisme. I encara hi és tres anys després, aquesta setmana mateix, amb la inhabilitació del president Torra, el segon president de la Generalitat consecutiu derrocat i el vuitè dels últims deu presidents de Catalunya perseguits o represaliats; però també amb la condemna a l'exregidor Jordi Pesarrodona, o el judici a l'activista Tamara Car-

rasco, o el més de mig centenar de càrrecs públics i alcaldes collats a fiances mentre esperen judici per la seva participació a l'1-O, sense oblidar mai els membres del govern empresonats i els exiliats, tots ells per motius polítics. La democràcia espanyola continua a remolc d'aquesta dinàmica, acrítica amb la involució que li suposa i absolutament immòbil, sense acceptar la realitat d'una Catalunya que continua determinada a decidir el seu futur en un referèndum democràtic i vinculant, sense desmarcar-se del guió de la imposició i sense capacitat per iniciar un diàleg franc, obert i realista, capaç d'avançar cap a una solució política al conflicte.

La foto

L'adeu del 131è president. Quim Torra surt de l'hemicle del Parlament després d'intervenir en el ple sobre la seva inhabilitació, al qual ja va acudir, no com a president, sinó com a convidat ■ EFE

La frase del dia

Alba Vergés

CONSELLERA DE SALUT

“A nosaltres no ens ha calgut cap acord amb ningú per actuar. No ens sentim interpel·lats pels acords del govern espanyol amb Madrid”

De set en set

Al'escola ja maleia l'assignatura de plàstica. Encara ara dibuixo pitjor que un nen de cinc anys i els treballs manuals em semblen reservats per a persones superdotades. Pateixo el que no està escrit per muntar joguines que arriben esbocinades i als mobles que s'han d'armar no els dedico ni un segon perquè, ho tinc claríssim, és una autèntica pèrdua de temps. Malgrat tot, agraeixo quan dins la caixa trobo el típic full d'instruccions que m'encoratja a fer-ho sense demanar l'ajuda altruista del pare, el cunyat o la veïna. Si lleigeixo “en tres fàcils passos”, de vegades m'envaleixo i, si més no, faig un intent. Amb

En tres fàcils passos

Sara Muñoz

la independència de Catalunya, d'un temps ençà, em passa més o menys el mateix. Me l'emporto a casa amb la intenció de trobar l'encaix de totes les peces i aconseguir un resultat òptim, però quan lleigeixo el llibre d'instruccions em costa passar de la primera ordre. Sovint em sento com quan agafó a l'atzar les dues primeres peces de la nova caixonera i no necessito res més per confirmar el que ja intuïa, que no sabré com continuar.

Els propers passos a seguir, en el cas de la construcció d'un nou país, també em resulten més aviat confusos. Seria bo que alguns líders polítics elaborassin un manual amb les indica-

cions oportunes. No parlo d'un “tres fàcils passos”, perquè serà qualsevol cosa menys fàcil, i de passos, m'imagino, se n'hauran de fer bastants més de tres, però sí d'un missatge intel·ligible que ens ajudi a intuir la sortida del laberint. Sentir parlar de “confrontació intel·ligent”, de “preparar-nos per a la ruptura democràtica, pacífica i desobedient”, de “plantem cara ara” o de “trencament definitiu amb l'Estat” em trasllada a aquell moment en què haig de comprar una llitera però, quan veig que me l'emporto a casa a trossos i que seré incapaç de muntar-la, acabo optant per buscar qui faci la feina per mi, o directament evito comprar-la.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

1-0, l'Estat contra les cordes

Aprofitant el tòpic de l'extraterrestre que arriba a la Terra... si això passés avui, 1 d'octubre, a Catalunya, el marcià pensaria que el país commemora una altra derrota, una derrota terrible, quan entre els dies 1 i 3 d'octubre del 2017 la ciutadania del Principat va posar l'Estat contra les cordes. La brutal onada repressiva engegada per l'Estat, visibilitzada en la inhabilitació del president Quim Torra aquesta mateixa setmana, un fet inèdit, però sobretot en els 2.850 represaliats que ja suma el procés, no s'explica sense l'èxit absolut d'aquell referèndum des del punt de vista participatiu, polític. Com tampoc s'explica sense la implicació de tots els poders de l'Estat, començant per la monarquia i el seu discurs del 3 d'octubre a la nit, la nit d'un dia en què el carrer havia reunit independentistes i no independentistes contra la reacció de l'Estat a una vota-

“Tot i que ho sembla, avui no commemorem una derrota. Ara, cal una reflexió profunda

ció democràtica.

Certament, des d'aquell 1-0 fins ara, la situació ha canviat i aquell moment d'èxtasi ha deixat pas a un de depressió, sobretot perquè l'objectiu no s'ha assolit. Però no només, perquè ja hi havia molta gent, independentista també, que veia el referèndum com un pas, no com un fi en si mateix. En tot cas, la gestió posterior a l'1-0 ha evidenciat

que hi havia errors en la concepció però, sobretot, en la planificació futura. Si a això hi sumem els interessos electorals, el *curtmirisme*, la fragmentació del moviment, la manca de lideratges –un dels èxits més evidents de la repressió–, arribem a la situació actual en què costa, fins i tot, mobilitzar-se. Costa perquè la gent està farta de samarretes de colors o d'anar a concentracions en què el govern crida a participar i, alhora, envia els Mossos a reprimir.

La manca d'unitat estratègica –no pas electoral– ens ha dut aquí. I això no s'arregla en el curt termini. Com tampoc s'aconsegueix la independència. Cal parar-se a pensar, reflexionar, assumir els errors, acceptar qui tens enfront, i actuar. Usar la gran arma que tenim, la gent, que tot i la situació està convençuda de què vol per al seu país. Sense presses. Sense DUI irrealitzables. Però sense fer passos enrere.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Carta a Quim Torra

■ M'agradaria compartir amb els lectors d'aquest diari la digna personalitat que, per a mi, ha manifestat tenir el MHP Quim Torra.

Per un costat, no ha dubtat d'acceptar sovint i amb naturalitat ser considerat activista, però jo, i amb ganes, completaria la seva identitat profunda dient que, amb tota convicció, s'ha comportat com un perfecte activista humanístic, i tot subratllant la riquesa d'aquests dos mots, hi afegiria, com un veritable teòleg cristià, l'essència del qual –em refereixo al cristianisme– és “tenir cura de l'altre”, tal com va gosar definir Lluís Duch, monjo de Montserrat i antropòleg.

Així el MHP Quim Torra al llarg d'aquests darrers mesos no ha dubtat d'anteposar com a prioritat màxima del seu govern “la cura de l'altre”, durant la gravetat que imposava la Covid-19. Amb aquestes paraules desitjo agrair-li l'exemple que ha donat al nostre poble català malgrat tantes contrarietats, incomprensions i menyspreus.

GRISelda COS I BOADA
Barcelona

Heribert Barrera

■ L'octubre de l'any 1981, l'oncle, exiliat a França fins al 1948, em va oferir acompanyar-lo al coll de Manrella per assistir a la inauguració d'un monument dedicat als milers de republicans que van exiliar-se per evadir la violenta repressió de les hosts del general Franco, un d'ells el president Lluís Companys. Recordo que va acompanyar-nos una de les filles del sindicalista i ministre d'Indústria de la República Joan Peiró, afusellat el 1942, la Guillermina. Un viatge distès d'anada i d'un respectuós silenci de tornada. Al coll de Manrella vam saludar el president del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera, la trajectòria del qual impressionava per la seva honestat i fidelitat, cosa que l'honorava amb escriure.

Per raons polítiques ara se li ha retirat la medalla d'or, concedida per l'Ajuntament de Barcelona a títol pòstum. Un fet denigrant resultant dels interessos mesquins que avui tant s'estilen. Amb Heribert Barrera s'hi pot estar més o menys d'acord, el que no se li pot negar és la seva honorabilitat i el respectuós capteniment envers el fet polític. La seva obra pòstuma, *Cambó*, n'és l'exemple.

FRANCESC MASRIERA I BALLESCÀ
Mataró (Maresme)

FE D'ERRADES

Jordi Ros no és la persona que surt a la fotografia de la notícia de la plana 8 del diari d'ahir, 30 de setembre. És Xavier Duch, també detingut el 23-S.

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Balcells
Guirigall

Un veterà comentarista nord-americà explicava ahir que el de Trump i Biden és el pitjor debat presidencial que recorda haver vist mai en els seus anys de carrera. De fet, no va ser un debat, només un combat de boxa d'una rudesia extrema, un intercanvi de cops sense èpica ni glòria, d'insults i interrupcions, sobretot per part del titular. La pregunta és sempre la mateixa: de què serveixen aquestes posades en escena, més enllà de l'espectacle mediàtic, si al final resulta que els

De què serveixen les tertúlies si no es deixa a l'altre acabar el raonament?

indecisos continuen igual d'indecisos després del debat, i els convençuts –d'un bàndol i l'altre–, tres quarts del mateix? De fet, per mi, tan insuportable com els insults són les interrupcions constants, una pràctica habitual també en les tertúlies radiofòniques del nostre país. Tant costa respectar el torn de paraula i acabar d'escoltar el que el company de taula intenta explicar? Si es trenca el fil del raonament, les intervencions perden sentit, es queden en enunciats buits de contingut. Ja no és només el guirigall que ho fa tot incomprensible, que també. És el xerrar i imposar la veu sense deixar completar cap idea, cap relat ben travat. Si no és per contrastar parers, per construir diàlegs en lloc de monòlegs, debats i tertúlies no serveixen per a res. Ni per entretenir l'audiència ni per arribar a la presidència dels Estats Units.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE SANITAT

Salvador Illa

La llei de Madrid

El ministre va passar per l'adreçador de Madrid i, per aconseguir que es prenguin mesures més contundents allà, es va vendre la famosa *cogovernança* i la gestió dels territoris on ja s'ha actuat o s'està actuant i on la situació no és crítica com a Madrid.

PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

L'antidebat als EUA

Si els debats electorals han de fer arribar als electors el millor projecte per als pròxims anys, el que van fer ahir els candidats a la Casa Blanca va ser l'antidebat. L'actual president va fer del debat un rosari d'insults, interrupcions i manipulació davant un Biden més mesurat.

LINGÜISTA I ESCRITORA

Carme Junyent

Un discurs clau

Després d'anys dedicada a la investigació sobre llengües amenaçades i publicant llibres, la lingüista de Masquefa (Anoia) fa promoció d'*El futur del català depèn de tu*, un títol que reivindica l'ús social i desacomplexat de la llengua com a única via per a la seva supervivència.

Nacional

Què n'ha quedat, del referèndum del 2017

Personalitats que fa tres anys encara no lideraven grups i entitats reflexionen sobre l'1-O

Govern sense president i ple de comiat al Parlament

Amb la cadira ja vacant, Torra avisa: "O monarquia espanyola o república catalana"

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-O

Fiances reclamades pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona

Despeses imputades a 17 processats per malversació de fons

1 Registre de catalans a l'exterior: 94.196 euros

(inclòs a la causa del suprem)
Creat el 2014 i actualitzat per l'1-O

Xavier Puig
Responsable de l'àrea TIC del Dep. d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Processat per malversació

Rosa Maria Rodríguez Curto
Directora general de Servei de T-Systems

Processada per malversació

2 Publicitat de l'1-O: 602.649 euros

(no pagat / inclòs a la causa del suprem)

Campanya als mitjans de comunicació de civisme i de les vies del tren
Campanya pel vot exterior

Antoni Molons
Secretari de Difusió i Atenció Ciutadana del Departament de Presidència

Processat per malversació i prevaricació

Rosa Vidal Planella
Interventora general de la Generalitat

Processada per malversació i falsedat documental

4,3 milions
(augmenta a 5,8 milions en sumar-li 1/3 del total)

3 Targetes censals de l'1-O: 980.313 euros

(no pagat / inclòs al suprem)

Impressió de targetes i cens de la població

Joaquim Nin
Secretari general del Departament de Presidència de la Generalitat

Processat per malversació, desobediència i prevaricació

Pablo Raventós
Director general d'Unipost

Processat per malversació i desobediència

Josep Ginesta Vicente
Secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies

Processat per malversació

Francesc Sutrias
Director general de Patrimoni (Vicepresidència, Economia i Hisenda)

Processat per malversació

4 Crida en web 'Connecta't al voluntariat': 133.318 euros

David Franco
Responsable de l'àrea TIC del Dep. de Treball, Afers Socials i Família

Processat per malversació

David Palanques Bonavia
Responsable de l'àrea TIC del Dep. de Treball, Afers Socials i Família

Processat per malversació

5 Diplocat I Dep. d'Afers Exteriors: 392.182 euros

(pagat / inclòs al suprem)

Traducció d'una web a l'anglès (32.670 euros)

Desplaçament observadors/visitants (225.117 euros)

Estudi The Hague Centre for Strategic Studies (167.065 euros)

Amadeu Altafaj
Exdirector de la delegació del govern de la Generalitat a la UE

Malversació i prevaricació

Albert Royo i Mariné
Ex-secretari general del Diplocat

Malversació i falsedat documental

Aleix Villatoro
Secretari general del Departament d'Afers i Relacions Institucionals

Malversació i prevaricació

6 Call Center al CTTI: 1.201.654 euros

(pagat durant el 155 / inclòs al suprem)

Josué Sallent
Director d'Estratègia i Innovació en el CTTI

Processat per malversació

Natàlia Garriga
Directora de Serveis integrada a la secretaria general dependent de la vicepresidència d'Economia

Processada per malversació

7 Disseny web pactepelreferendum.cat: 3.050 euros

(pagat / inclòs al suprem)

Jaume Clotet
Director general de Comunicació del govern de la Generalitat

Processat per malversació

8 Llistes i cartells: 12.500 euros

(pagat)

Francesc Fàbregas Bonet
Administrador d'El Vallenc

Malversació i desobediència

9 Valor en l'ús dels centres de votació: 900.906 euros

(estimat / inclòs al Suprem)

Els 10 altres processats

Delicte de falsedat documental

Marta Garsaball
Autoritzada en un compte bancari a Brussel·les el titular del qual era la Delegació del Govern de la Generalitat

Falsedat documental

Delicte de revelació de secrets

Frederic Udina Abelló
Director de l'Idescat

Processat per desobediència i revelació de secrets

Daniel Gimeno

Responsable del tractament del fitxer de dades del registre de participants en consultes no referendàries

Processat per revelació de secrets

Delicte de desobediència

Núria Llorach Boladeras
Vicepresidenta i administradora única de la CCMA

Processada per desobediència

Vicent Sanchis Llàcer
Director de TV3

Processat per desobediència

Saül Gordillo Bernárdez
Director de Catalunya Ràdio

Processat per desobediència

Martí Patxot
Director corporatiu, comercial i de màrqueting de la CCMA

Processat per desobediència

Joan Manel Gómez Sanz
Cap de Riscos del Centre de Seguretat de la Informació del Consorci de l'Admin. Oberta de Catalunya

Processat per desobediència

José María Gispert Giménez
Gerent d'Indugraf Offset SA

Processat per desobediència

Montserrat Vidal Roca
Àrea de Processos Electorals i Consultes Populars

Processada per desobediència

L'ofec econòmic, arma de repressió

DINERS El jutjat de Barcelona que investiga l'1-O denega el retorn de la fiança de 5,8 milions d'euros a la Caixa de Solidaritat, duplicada al Tribunal de Comptes, mentre el TSJC l'accepta per a Jové **CAUSES** Més de mig centenar de càrrecs públics i alcaldes estan pendents de ser jutjats pel referèndum, xifra similar a la d'agents investigats per les càrregues policials als centres

L'APUNT Tres anys de "democràcia"

Òscar Palau

Tres anys ja d'un 1-O històric, i seguim atrapats en l'espiral venjativa de l'Estat. Ahir ho deia el mateix Torra: vam iniciar la legislatura tard, amb una administració ocupada i un president sense govern, i l'acabem amb un govern sense president, fulminat per rebutjar que li vetessin fins i tot el dret a protesta. En aquest temps, i ja abans, els poders de l'Estat s'han burlat de les urnes

per decidir qui seria president i qui no, i quan acabaven i començaven legislatures; han usurpat funcions contra el virus mentre dilataven el diàleg; han escapat lleis; han prohibit parlar d'autodeterminació i monarquia al Parlament i han retorçat la legislació per reprimir vora tres mil sobiranistes. Per a la minoria nacional catalana, és ben agosarat dir-ne democràcia.

#CATALUNYALLIBERTAT

La reclamació del Tribunal de Comptes per l'1-O

Presumptes responsables	Presumpta irregularitat	Import (més interessos)
1 Josep Ginesta Dolors Bassa	Despeses de l'aplicatiu Referendum.cat i crida extra	161.315 euros (+10.041 euros)
2 Natàlia Garriga Josep Maria Jové Francesc Sutrias Oriol Junqueras Rosa Vidal	Despeses a la nau annexa al CTTi	1.368.830 euros (+85.209 euros)
3 Ignasi Genovés Teresa Prohías Neus Munté Jordi Turull	Creació i disseny del registre de residents a l'exterior	10.829 euros (+674 euros)
4 Ignasi Genovés Joaquín Nin Neus Munté Jordi Turull Rosa Vidal	Difusió de premsa escrita del registre de residents a l'exterior	158.344 euros (+9.856 euros)
5 Neus Munté	Disseny i actuació del registre de residents	2.700 euros (+168 euros)
6 Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Antoni Molons Jaume Mestre Rosa Vidal	Campanya Cívica	226.143 euros (+20.924 euros)

7 Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Dolors Bassa Joaquim Forn Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Francesc Sutrias Rosa Vidal	Despeses relatives a Unipost	1.186.050 euros (+73.831)
--	------------------------------	-------------------------------------

4,1 milions d'euros

8 Raül Romeva Albert Royo	Campanya internacional. Imatge Generalitat	60.000 euros (3.735 euros)
------------------------------	--	--------------------------------------

9 Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Albert Royo Rosa Vidal	Invitació a grups parlamentaris europeus	83.448 euros (+5.194 euros)
---	--	---------------------------------------

10 Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Albert Royo Rosa Vidal	Equip experts IERRT. Helena Catt	178.112 euros (+11.087 euros)
--	----------------------------------	---

11 Carles Puigdemont Oriol Junqueras Raül Romeva Jordi Turull Toni Comín Meritxell Borràs Joaquim Forn Carles Mundó Dolors Bassa Josep Rull Meritxell Serret Santi Vila Clara Ponsatí Lluís Puig Amadeu Altafaj Aleix Villatoro Albert Royo Rosa Vidal	Observadors internacionals Paul Sinning	167.065 euros (+10.399 euros)
---	---	---

12 Raül Romeva Albert Royo	Web Catalonia.eu	128.575 euros (+8.003 euros)
-------------------------------	------------------	--

TOTAL
3.903.294 (242.980 euros): **4.146.274 euros**

Fiances reclamades pel TSJC

Per desobediència, prevaricació, malversació de fons i revelació de secrets

4,4 milions d'euros

Josep Maria Jové Ex-secretari general d'Economia i diputat d'ERC	2,8 milions (la magistrada accepta el dipòsit al Tribunal de Comptes)
---	---

Lluís Salvadó Ex-secretari d'Hisenda i diputat d'ERC	1,6 milions (aportats per la Caixa de Solidaritat)
---	--

Alcaldes processats

TSCJ	Jutjat penal
Bernat Solé Ex-alcalde d'Agramunt (ERC)	Montse Mindan Alcaldessa de Roses
Desobediència	Desobediència
Pena demandada: 1 any i sis mesos d'inhabilitació i 24.000 euros de multa	Pena demandada: 1 any d'inhabilitació i 3.240 euros de multa

Jutjat penal	Jutjat penal
Paco Gas Alcalde de Roquetes (ERC)	Miquel Serra Ex-alcalde d'Alcarràs (ERC)
Desobediència	Desobediència
Pena demandada: 1 any i tres mesos d'inhabilitació i 11.000 euros de multa	Pena demandada: 1 any i tres mesos d'inhabilitació i 21.600 euros de multa

Els síndics electorals que seran jutjats al penal 11 de Barcelona (judici el 4 i 5 de novembre)

La fiscalia els demana dos anys i nou mesos de presó

Jordi Mates Dalmases President	Marta Alsina Vicepresidenta	Tània Verge Secretària	Marc Marsal Vocal	Josep Pagès Massó Vocal
Usurpació de funcions i desobediència	Usurpació de funcions i desobediència	Usurpació de funcions i desobediència	Usurpació de funcions i desobediència	Usurpació de funcions i desobediència

Mayte Piulachs BARCELONA

La celebració del referèndum d'autodeterminació de Catalunya, que avui compleix el tercer aniversari, es manté empantanegada als tribunals, mentre el debat polític és erm. Més de mig centenar de càrrecs públics, inclosa una quinzena d'alcaldes, estan a un pas de ser jutjats per l'organització de la votació, quan ja fa un any que el Tribunal Suprem va castigar amb penes per a homicides els líders del govern i de la societat civil.

A més de patir l'angoixa d'haver d'afrontar un judici amb penes de presó o d'inhabilitació a càrrec públic, la repressió econòmica contra el moviment independentista català també és evident. Un exemple és que la titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que manté la macrocausa sobre l'organització de l'1-O amb una trentena de persones investigades (vegeu el gràfic adjunt), ha denegat a la Caixa de Solidaritat de retornar-li els 5,8 milions d'euros que va depositar per cobrir la fiança imposada a les disset

persones processades per malversació de fons públics, segons han detallat fonts de l'entitat. Per la magistrada Alejandra Gil, no és suficient que el Tribunal de Comptes doni per bona la fiança de 4,1 milions d'euros, provinent una part del Tribunal Suprem (en transferir-li l'execució de la responsabilitat civil) i la resta aportada per la Caixa de Solidaritat. Aquests diners alliberats servirien per pagar multes o fiances per a altres repressaliats.

La duplicitat de la fiança de l'1-O es pot compro-

var fàcilment, ja que les partides del jutjat ordinari i les del Tribunal de Comptes són gairebé les mateixes. És el cas de les targetes censals i d'Unipost, la publicitat de l'1-O, i els experts estrangers convidats a través del Diplocat. Amés a més, hi ha nou càrrecs públics processats al jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que també figuren com a responsables en la causa del Tribunal de Comptes (Josep Ginesta, Natàlia Garriga, Francesc Sutrias, Rosa Vidal, Joaquim Nin, Antoni Molons, Albert Royo, Amadeu Al-

tafaj i Aleix Villatoro). Cal recordar que inicialment el jutjat va ordenar embargar comptes particulars dels acusats, fins que es van aportar donacions ciutadanes.

La posició de la jutgessa de Barcelona contrasta amb la de la instructora del TSJC de l'1-O, que només té els diputats d'ERC, Josep Maria Jové (també responsable pel Tribunal de Comptes) i Lluís Salvadó, excàrrecs d'Economia i Hisenda, perquè són aforats. La magistrada Maria Eugènia Alegret també els va imposar una fiança de

4,4 milions d'euros per l'organització de l'1-O, que en aquest cas seria la tercera exigida pels mateixos conceptes. A finals de juny passat, la Caixa de Solidaritat i l'associació Amnistia i Llibertat van abonar al TSJC 1,6 milions d'euros per una despesa reclamada a Salvadó sobre una aplicació per recaptar impostos no inclosa en la fiança del Tribunal de Comptes. I, a petició de la defensa de Jové, exercida per la penalista Cristina Rodríguez Orriols, va acceptar que se li demostrés que els 2,8 milions res-

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-0

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

tants estaven ja dipositats al Tribunal de Comptes. Així es va fer, i la setmana passada, la magistrada del TSJC va dictar una resolució en què accepta "la sol·lència" de Jové, i per tant declara la suficiència econòmica que se li reclama. En aquesta causa, Jové i Salvadó ja han estat processats pels delictes de desobediència, prevaricació, malversació de fons i revelació de secrets, i ara queda que la fiscalia superior de Catalunya presenti els escrits d'acusació amb les penes que els demana; les defenses, els seus, i el TSJC fixi data de judici.

A Barcelona, 63 policies
Pel que fa a la macrocausa de l'1-O, la jutgessa d'instrucció 13 l'ha derivat a l'Audiència de Barcelona (encara no se sap a quina secció li ha tocat) perquè resolgui els darrers recursos de la fiscalia, capficada a acusar-los de grup criminal, i que es presentin els escrits d'acusació i defensa per després acordar la celebració del judici, segurament l'any que ve.

I ara, mentre s'espera la sentència al major Josep Lluís Trapero i l'excúpula dels Mossos per part de l'Audiència Nacional, i de l'anterior Mesa del Parlament, pel TSJC, la pròxima cita als jutjats serà els propers 4 i 5 de novembre amb el judici als cinc professionals, nomenats sín-

Guillem, al centre, amb els seus pares i advocades d'Alerta Solidària, el novembre passat ■ M.P.

dics electorals de l'1-O, defensats pel penalista Ramon Setó. L'escenari, ara, serà el penal 11 de Barcelona. Una evidència més que la causa independentista s'ha judicialitzat en tots els òrgans penals existents (Suprem, Audiència Nacional, TSJC, Audiència de Barcelona i penals).

Tres anys després de l'1-O, també hi ha quatre alcaldes i exalcaldes que seran jutjats per haver donat suport a l'1-O, i una desena més que són investigats. Per exemple, l'exal-

caldessa de Figueres Marta Felip o l'exalcalde de Molins de Rei Joan Ramon Casals. I el de Collbató, Miquel Solà, ha presentat re-

Avui es presenta una plataforma d'afectats per les càrregues policials

curats contra la seva imputació. A més, les causes contra agents de la policia catalana per "no actuar"

l'1-O a poc a poc s'han anat arxivant, malgrat que se'n manté oberta una en un jutjat de Sabadell contra els comissaris de confiança del major: Ferran López, Joan Carles Molinero, Emili Quevedo, i altres, per desobediència.

Paral·lelament, les polèmiques i violentes càrregues policials protagonitzades per agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil també continuen obertes, tres anys després, en diferents jutjats del país. El jutjat d'instrucció

Un jutge arxiva la querrela d'un menor contra la policia espanyola per actuació "proporcional"

El titular del jutjat d'instrucció 11 de Barcelona ha arxivat la querrela que, fa gairebé un any, van presentar els pares de Guillem, un menor de 16 anys, contra vuit agents de la policia espanyola, per la seva detenció "delictiva" a la Via Laietana en la protesta del 18 d'octubre del 2019, contra la sentència del Suprem. En un vídeo, es veu Guillem, amb una dessuadora taronja, assegut a terra amb altres manifestants, i quan els agents carreguen, ell es despista i se li tiren a sobre.

En la interlocutòria, el magistrat Francisco González Maillo cita una sentència del Suprem del 2013 que justifica

l'ús de la força policial en diverses situacions, i en aquesta sosté que l'actuació és "proporcional" perquè "hi havia un setge" a la Prefectura. Hi afegeix que les lesions són "lleus" i "compatibles amb la seva detenció, no per cops"; i recorda que el menor té una causa oberta per "llançar objectes". L'advocada de Guillem, Norma Pedemonte, va avançar que presentaran recursos perquè "els fets són molt greus i vexatoris, no només en la seva detenció, i cal una mínima investigació". Va recordar que "l'Estat espanyol ha estat condemnat diversos cops pel TEDH per no investigar delictes com aquest".

7 de Barcelona aglutina totes les de la ciutat, amb 63 agents investigats i Roger Español, que va perdre l'ull d'un tret de bala de goma, és alhora víctima i investigat, segons va informar ahir el gabinet de premsa del TSJC. A més, hi ha 127 persones lesionades personades (de les 315 documentades), i són acusació la Generalitat, Irídia, Òmnium, l'ANC i el Sindicat Professional de la Policia. Avui precisament es presenta a Barcelona la Plataforma 1 d'Octubre, de persones afecta-

des i encausades per les càrregues.

En les causes de Girona han declarat com a investigats uns 25 agents de la policia espanyola, i pel cas d'Aiguaviva, tres agents de la Guàrdia Civil. A la Ràpita, també hi ha una causa contra catorze agents de la Guàrdia Civil. I davant l'actual desconcert polític i sanitari, l'1-O es commemora avui a mig gas. A Barcelona, els CDR convoquen a la plaça Sant Jaume a les vuit del vespre. ■

Campanya per denunciar el judici als síndics de l'1-O

■ Es presenta el grup de suport, que també anuncia mobilitzacions per al 4 de novembre

Òscar Palau
BARCELONA

El Grup de Suport als Síndics de l'1-O convocarà mobilitzacions el 4 de novembre a la Ciutat de la Justícia, dia d'inici del judici per presumpta usurpació de funcions i desobediència als cinc membres de la sindicatura electoral que el Parlament, basant-se en la llei del referèndum, va nomenar el setembre del 2017 perquè supervisessin les vota-

cions. La protesta, que es coordinarà amb les que l'ANC i Òmnium ja van anunciar a l'agost, s'emmarcarà en una campanya per denunciar la "persecució i vulneració dels drets" dels cinc professors universitaris jutjats (Jordi Matas, Tània Verge, Josep Pagès, Marc Marsal i Marta Alsina), segons va anunciar ahir, en la seva presentació, Maria Rosa Bayà, portaveu del col·lectiu, format per professors, personal i estudiants universitaris, que fa mesos que hi treballa. "És la primera vegada que s'amenaça acadèmics per fer la seva feina", lamentava Bayà, que explicava que, a causa

de la pandèmia, la majoria d'actes de difusió en les pròximes setmanes s'hauran de fer a través del web i les xarxes socials.

Matas denunciava les maneres de fer "inconstitucionals" de la fiscalia, que en principi també els acusava de malversació, i del TC, que els va amenaçar amb una sanció de 12.000 euros diaris si no deixaven el càrrec (6.000 als suplents i síndics territorials), que els haurien suposat més de 2 milions si no haguessin plegat. Segons Matas, poden al·legar un atac a la "llibertat acadèmica" –han rebut el suport majoritari dels claustres de les universitats ca-

Els síndics de l'1-O, quan van ser rebuts pel president Torra el novembre del 2018 ■ J. BEDMAR

talanes, i també d'associacions de ciència política de països com el Regne Unit, els Estats Units i el Canadà – i fins i tot podrien recórrer a raons polítiques, de valors i principis democràtics, però faran bàsicament una "defensa jurídica". "L'únic delictes que vam cometre és exercir com a acadèmics, no vam usurpar funcions a nin-

gú", exemplificava, i assegurava que per acusar-los del "comodí" de desobediència "convindria precisar quins requisits" ha de complir aquest delictes. Marsal denunciava la qualificació "confosa" dels fets per part de la fiscalia, que els acusa de desobediència com a autoritats i com a particulars, cosa que "genera certa indefensió". Se-

gons ell, a més, les proves "no són excessivament lluites". "La querrela ens sobrepassa, és el senyal repressiu que s'envia al conjunt del món universitari per atemorir-lo i que no s'impliqui en processos polítics", sentenciava Verge, que recorda que fins i tot a l'exterior ho qualifiquen de "persecució ideològica". ■

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-0

On éreu l'1-0? Què en penseu?

▣ Vint persones ens expliquen on eren l'1-0 de fa tres anys i què en pensen ara

Redacció
BARCELONA

Una vintena de personalitats —deu dones i deu homes— de mons tan diferents com ara la política, la cultura, la medicina, l'economia, l'esport, la universitat o la vida sindical, ens expliquen com van viure fa tres anys el referèndum de l'1 d'octubre, una data que ha passat a formar part de la història de Catalunya: on eren aquell diumenge i què van fer, quin record en tenen, què van pensar en aquell moment i què en pensen ara després de tot el que s'ha viscut posteriorment.

Si és veritat que el que

Cua de votants al col·legi Eiximenis de Girona ■ J. SABATER

queda gravat per sempre més a la memòria és allò que s'ha viscut amb el cor, ben segur que els fets de l'1-0 acompanyaran tota la vida els més de dos milions de persones que van poder exercir el seu dret a vot, tant a favor com en contra de la independència, els que van participar activament i des de la clandestinitat en l'organització del referèndum i els que van ser víctimes de la violència policial indiscriminada a dins i a fora dels col·legis. I també, per mil raons, restarà en el record dels uniformats que la van practicar, dels polítics que la van ordenar i de l'aparell judicial que ha tingut un paper clau en la repressió. ■

Carles Mundó

ADVOCAT I EXCONSELLER DE JUSTÍCIA

“Córrer riscos per permetre votar és un orgull”

Carles Mundó, conseller de Justícia fins que amb el 155 el van destituir, recorda amb molta emoció el moment que va anar a votar. “Vaig fer-ho al meu poble, a Gurb, on hi havia més de 500 veïns que van voler que tingués

l'honor de dipositar el primer vot.” Després ja se'n va anar cap al Palau de la Generalitat, on es va estar fins ben entrada la nit “fent seguiment i gestions i preparant escenaris de futur”. Va pagar amb presó, multa i inhabilitació la gesta, però sosté que va valer la pena: “Córrer riscos per fer possible que la gent pugui votar, lluny de ser un delictes, és un veritable orgull.” Opina que l'1 d'octubre és “l'element que més ha servit per internacionalitzar la causa catalana”, i assegura que “tot i que Catalunya no sigui avui una República, estem més a prop de la independència que fa uns anys”.

Miquel Buch

EXALCALDE DE PREMIÀ DE MAR I EXCONSELLER D'INTERIOR

“Ens cal sobretot una estratègia col·lectiva”

L'1-0, Miquel Buch era alcalde de Premià de Mar i president de l'ACM. Va estar al peu del canó, ajudant en l'organització. “Va ser el dia de la meua vida que vaig parlar amb més alcaldes i alcaldesses.” El record és “de patiment, però sobretot d'il·lusió”:

“Il·lusió i confiança en l'aliança forjada entre el govern, els ajuntaments i la gent.” “Vam sentir esperança”, conclou. “L'1-0 ens ha de fer veure que a Catalunya, si ho volem, i sobretot si sabem treballar col·lectivament amb objectius comuns, som capaços d'afrontar qualsevol repte que ens proposem, per enorme que sigui”, sosté. I hi afegeix, parlant de futur immediat: “Precisament l'1 d'octubre del 2017 ens va ensenyar que a una societat civil compromesa li calen unes institucions fortes i sobretot una estratègia col·lectiva.”

GAUDEIX
VORA
EL MAR

**l'hostalet
de Canet**
HOSTAL · BAR · RESTAURANT

Riera Sant Domènec 5, Canet de Mar
Tel. 93 794 10 11
hostaletdecenet@gmail.com
www.hostaletdcanet.com

130331-1189713L

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-0

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Elisenda Paluzie**

PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL (ANC)

“No va ser una mobilització sinó un referèndum”

Va passar la nit a l'escola Ramon Llull de Barcelona. Al matí es va oferir voluntària per ser presidenta de mesa. A quarts de nou la Policia Nacional començava a carregar. Com que es van endur les urnes i van tancar l'escola, va acabar votant a la conselleria d'Ensenyament. Aquell dia va declarar a una ràdio francesa: “Avui tenim una victòria moral i falta per veure si la transformem en victòria política”. “Encara no hem sabut ser fidels al mandat que emanava del que vam fer col·lectivament”, lamenta, perquè creu que fer un referèndum sota repressió judicial i policial era una oportunitat que no es va saber utilitzar: “No dic que hauríem aconseguit la independència, però si teníem una oportunitat, era en aquell moment. El repte és culminar-ho. Per mi, l'1-0 no va ser una mobilització sinó un referèndum.”

Martxelo Otamendi

PERIODISTA DIRECTOR DEL DIARI 'BERRIA'

“Aquell dia es va recollir el fruit de deu anys de feina”

El periodista basc Marxelo Otamendi va encetar un dels dies professionalment més “interessants, bonics i motivadors” de la seva vida cobrint per al diari que dirigeix, *Berria*, el trasllat de cinc urnes des d'un pis de Barcelona fins a l'Escola d'Idiomes de Drassanes. “Ho vam fer dins d'un Uber; el taxista va tenir un ensurt de mort quan el van identificar els Mossos perquè es pensava que l'estaven acusant de portar droga o ves a saber què”, recorda enjogassat. Assegura que l'1 d'octubre va ser “el dia que es recollia el fruit de deu anys de feina” i viu amb “decepció” l'actual divisió dels partits polítics. “Madrid estava molt preocupada pensant que Catalunya se n'anava i ara està reconfortada, cosa que indirectament vol dir que l'independentisme ho està fent malament.”

Marina Geli

METGESSA I EXCONSELLERA DE SALUT

“Cada dia tinc més raons per ser independentista”

La metgessa i exconsellera de Salut Marina Geli indica que l'1-0 va fer les funcions de presidenta en una mesa electoral a Sant Gregori (Gironès), el seu poble natal. Recorda que va viure aquella jornada amb una barreja d'emoció, perquè el referèndum s'estava fent realitat, i neguit, per les dificultats i la tensió amb què es va desenvolupar. “La sensació, però, era que sí, que finalment ho havíem pogut fer i pensant que amb allò s'obria una porta al reconeixement nacional”, explica. I es declara més independentista ara, tres anys després d'aquella data. “Cada dia tinc més raons per ser-ne”, afirma. La repressió incessant de l'Estat i el convenciment que amb la independència es disposaria de més recursos també per fer front a la Covid-19 en són algunes de les raons.

Irene Rigau

EXCONSELLERA D'ENSENYAMENT

“Tornava a passar el mateix que el 9-N i en gros”

L'exconsellera d'Ensenyament Irene Rigau va votar al seu poble, Ribes de Freser. Estava molt il·lusionada, però també preocupada per les possibles represàlies, ja que ella les havia patit en primera persona: va ser condemnada per desobediència per la consulta del 9-N. “L'Estat va viure allò com una humiliació i ara tornava a passar però en gros, així que sabia que alguna cosa passaria, tot i que no m'esperava la dimensió de la resposta”, admet. De tota manera, sosté que aquell dia “vam fer història perquè es va demostrar la força de la gent, i això és el que tres anys després es manté més viu, encara que de manera latent”. De cara al futur, pensa que l'estratègia de “portar als tribunals d'Europa la realitat judicial espanyola” és bona i que cal continuar treballant per l'amnistia.

Sílvia Simon

PROFESSORA I INVESTIGADORA DE LA UDG

“Quan lluites contra ineptes, no saps com actuar”

Sílvia Simon, professora i investigadora de la Universitat de Girona (UdG), recorda perfectament què feia aquell dia: “Era voluntària a l'Escola Puig d'Arques. Em responsabilitzava de garantir que les dades de la votació arribessin”. L'1 d'octubre els sentiments de Simon eren molt clars: “Sabia que havia arribat l'hora i que es començaria a escriure la història de nou.” Això passava el 2017. Ara la sensació és molt diferent, amb tot el que s'ha viscut com a poble. Una sensació d'impotència. Si abans ho podia expressar de manera clara, nítida i ràpida, ara li costa trobar les paraules: “Després d'unes sentències per una pancarta, un nas de pallaso i un missatge de WhatsApp, veus que quan lluites contra ineptes no saps com actuar i no tens eines per guanyar.”

Maria Mercè Roca

ESCRITORA

“La determinació encara hi és tota, estem a punt”

A l'escriptora, que llavors era regidora d'ERC a Girona, li venen al cap molts records: “No oblidaré mai l'arribada de les urnes al Pavelló de Palau, com per art de màgia; el moment que va votar un amic meu, molt malalt; els bombers posant ordre i donant confiança, i l'espera tensa durant hores que arribés la Guàrdia Civil i la Policia Nacional a pegar-nos com estaven fent en altres col·legis. «Ja venen—deien—. Ara, ara sí, són aquí!» Ens estremíem. Però com passa a *El desert dels tàrtars*, no van arribar mai.” I ara, després de tres anys, diu: “Sento una gran desil·lusió, el dol d'aquells dies de glòria. Veig els partits desorientats; les entitats, sense empena—aquell tsunami engrescador, on és?—; la gent, cansada, tot i que la determinació encara hi és tota. Esperem. Encara estem a punt.”

Salvador Cardús

SOCIÒLEG

“Aquell dia es va produir una gran victòria”

Amb l'objectiu de col·laborar i contribuir a preservar l'espai de vot, Salvador Cardús ja estava a les quatre de la matinada en una escola de Terrassa. “D'entrada tot era bonic”, explica, i recorda moments emotius, com quan s'aplaudia la gent gran que votava o el clima d'eufòria que hi havia malgrat la tensió. “Aquell dia pensava que s'havia produït una gran victòria i això penso que continua així, tot i que després hagin volgut desmerèixer-ho.” Aquí és on esmenta el triomf “relatiu” de la repressió no només per l'estat d'excepció, del 155, sinó també perquè “va introduir la por en molta gent”. L'Estat espanyol va guanyar el relat: “Hem acabat pensant que els unilaterals érem nosaltres, quan va ser l'Estat”, diu, i conclou que era inimaginable que el que ha vingut després fos “tan bèstia”.

Coral Vila

EXJUGADORA INTERNACIONAL DE RUGBI

“Aquell dia vam posar Catalunya al mapa del món”

Coral Vila, que ha representat la selecció espanyola en múltiples ocasions, va ser una voluntària més a Celrà en l'organització del referèndum. “A l'entrada del poble vigilava les furgones de la policia que no anessin cap a l'escola i avisava amb el mòbil l'alcalde.” Per ella l'1 d'octubre va ser un punt d'inflexió per al moviment independentista malgrat les decepcions posteriors. “Internacionalment ens va posar al mapa. Ens vam fer veure. Fa poc uns companys van anar al Nepal i allà encara se'n recordaven de la fita.” Sobre l'herència, com molta altra gent, admet que hi ha certa decepció i cansament en el moviment independentista. “Potser això del seny ens està perdent, de vegades penso que només amb la força es poden assolir objectius polítics.”

Montse Trias, 'Sra. Titat'

PALLASSA I CODIRECTORA DEL CIRC CRIC

“Tres anys més tard, l'1-0 segueix latent”

La pallassa Montse Trias, que fa de pal de paller del Circ Cric amb el seu company Tortell Poltrona, recorda l'1-0 “amb molta excitació”. Entenen les dificultats, tot el poble ho va tirar endavant: “Els joves ens protegien i els més grans van anar a votar en cadira de rodes.” En comunitat, així ho van viure a Sant Esteve de Palautordera: “Tots volíem expressar el nostre desig.” Res no ha canviat: “Tres anys més tard, aquell esperit de l'1-0 segueix latent.” Admet que la Covid és una preocupació afegida, però “cada cop tenim més raons per demanar el nostre dret a votar”. I recorda el cas del pregó de la Mercè, a càrrec de Tortell Poltrona: dos van protestar i van potinejar-ho tot. “És com en una festa major en què només un veí a qui no li agradi la música, pot enviar-la a passeig”, es lamenta.

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-O

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Lluís Gavaldà

MÚSIC, COMPONENT D'ELS PETS

“No m’esperava aquella resposta tan salvatge”

El cantant d’Els Pets viu a St. Albans, al nord de Londres, des d’on va seguir atentament l’1-O: “Estàvem molt pendents, perquè era una situació única, engrescadora i molt somiada”, recorda. Aquell va ser “un dia de sensacions contraposades”, seguit per les xarxes, la ràdio, la tele i el telèfon: “Hi vaig veure tota la il·lusió i l’esforç de la gent, i després com la realitat va superar els pitjors vaticinis: no m’esperava aquella resposta tan salvatge. Em van arribar imatges de com li obrien el cap a Xavi Pié, un saxofonista tarragoní que havia tocat amb nosaltres.” Ara es mostra esperançat però amb reserves: “La independència és una carrera de fons, difícil però no impossible. La voluntat d’un poble acaba tenint el seu pes, i aquí el paper de la gent ha estat impecable. El dels polítics, no tant.”

Joan Canadell

PRESIDENT CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA

“Els partits no han sabut estar a l’altura”

L’empresari que dos anys després de l’1 d’octubre va sacsejar el món econòmic guanyant les eleccions a la Cambra de Comerç de Barcelona amb una candidatura independentista, va formar part d’una de les taules electorals del seu poble, Bigues i Riells. Al final del dia, el sentiment que tenia Joan Canadell era “agredolç” per culpa de la “brutalitat” exercida per l’Estat, però prefeix quedar-se amb la part positiva: “Va ser una victòria absoluta, la millor que hem tingut en molts anys.” Ho continua pensant –“el pòsit encara hi és”– però lamenta que els partits polítics no han sabut estar a l’altura. “El 30 de gener vam fer un pas enrere i vam començar a perdre la batalla, hem de recuperar l’esperit de l’1 d’octubre, i espero que en les properes eleccions es pugui fer un pas endavant”, confia.

Javier Pacheco

SECRETARI GENERAL DE CCOO DE CATALUNYA

“Mai m’hauria imaginat tanta desproporció”

Javier Pacheco, secretari general de CCOO de Catalunya, recorda que el seu sindicat no donava suport al referèndum perquè considerava que no tenia les garanties necessàries per ser reconegut internacionalment. “Sabíem que això podia tenir conseqüències, però mai ens hauríem imaginat que fossin tan desproporcionades”, assegura. Després de visitar nombrosos col·legis electorals per així poder denunciar la violència policial, va convocar d’urgència la cúpula de CCOO i més tard va participar en la reunió de la Taula per la Democràcia. “Allà vam decidir fer l’aturada de país del 3 d’octubre”, recorda. “L’1 d’octubre –sosté– era una crida clara perquè la política agafés el testimoni, i malauradament no s’ha traduït en una acció ni a Catalunya ni a Espanya.”

Pere Vilà Barceló

DIRECTOR DE CINEMA

“L’1-O no és un sol dia, és un punt de referència”

Per a Pere Vilà Barceló, l’1 d’octubre no és un sol dia. És un punt de referència. Aquell dia era al col·legi Verd de Girona. Té més imatges a la retina que a la petita càmera que portava. No sap el nom de la gent que tenia al costat i veia caure colpejada. Es va posar el mòbil a la butxaca, encara gravant. Aquella imatge en negre, amb veus cridant que allà hi havia nens i gent gran, són de les més dures que té. Mai s’havia entregat tant a la defensa de la llibertat. Deu dies després començava un documental que l’ha portat a viure moments únics. No creu en el present polític. Però creu en el concepte de l’1-O. La capacitat de desbordar un estat demofòbic. “L’1-O descansa en espera que el monstre devorador de la nostra cultura torni amb violència. Serà amb l’espontaneïtat ciutadana de l’1-O que aconseguirem el que aquell dia es pretenia.”

Meritxell Yanes

ACTRIU

“Sobretot em va sorprendre la força del poble”

Els actors Meritxell Yanes i David Planas viuen a Celrà i són pares d’uns nens que llavors tenien tres anys. “Tots vam anar al col·legi electoral per protegir-lo i vam programar-hi activitats culturals, com ara una actuació d’Els Trambòtics, el grup de música familiar d’en David i en Carles Cors, que va ser l’única cosa que es va fer, perquè ens van dir que la policia estava a punt d’arribar i vam amagar la mainada a la biblioteca. Vaig tenir la sensació que érem com formigues superorganitzades, i no érem allà per defensar cap idea política, només el dret a votar. Sobretot em va sorprendre la força que té el poble.” Ara Yanes se sent “molt decebuda amb els polítics, perquè la majoria no han estat a l’altura i han posat els interessos partidistes al davant del que aquell dia va defensar la gent”.

Gemma Humet

CANTANT

“No em passava pel cap que pogués passar res”

Gemma Humet, amb un fill, aleshores, de pocs mesos, va anar de Centelles fins a Terrassa en cotxe a votar. “A la ràdio ja sentia que hi havia càrregues policials, eren moments d’incertesa i confusió”, recorda. “No em passava pel cap, però, que pogués passar res del que va acabar passant. Al capdavant, vaig anar a votar amb la meua mare i el meu fill.” Tres anys després, i amb un nou disc previst per aquest mes que inclou una cançó sobre les mobilitzacions de l’any passat contra la sentència de l’1-O, Humet mostra “l’orgull” d’haver format part d’un “acte d’empoderament tan bèstia com aquell”, però lamenta que amb l’1-O comencés també per part de l’Estat una vulneració constant de drets fonamentals. “Hi ha hagut un retrocés molt important, és impressionant.”

Assumpció Cantalozella

ESCRITORA

“Vam votar que volíem la República catalana”

D’aquell dia, recorda com tot Santa Coloma de Farners era davant dels locals de votar quan al campanar van tocar les hores: “Sis batallades.” Com a membre de l’ANC sabia que calia traspasar el pont, sense mirar al fons. “A l’altra banda, hi havia un llumet. Ens la jugàvem, ho sabíem. Ens miràvem emocionats quan ens van dir que hi havia les urnes.” Relaciona aquells moments amb la pluja de fulles daurades dels til·lers, amb el vent al rostre cap a mitja tarda. Sabien que a Aiguaviva la policia espanyola havia atacat els votants i a Riudarenes, més policia. Com amb els terços d’en Molas, en la guerra dels Segadors, van tancar les urnes: “Sé que aquella votació, guanyada amb unes dades insuperables, va ser un veritable referèndum. Vam votar que volíem la República catalana!”

Vicenç Altaió

POETA, ASSAGISTA, ACTIVISTA CULTURAL

“No busquen conèixer la veritat, sinó el càstig”

Vicenç Altaió recorda així la il·lusió i els neguits previs a l’1-O: “Fou una nit eixordadora vigilats sota l’ull del monarca en forma d’hèlixs en creu i amenaçats per un Estat representat per un vaixell imperial carregat d’ous de pus. I tanmateix, d’imprevist i amb intel·ligència col·lectiva, arribaren les urnes i les paperetes de vot. Quanta joia!” Fins que l’Estat, “reaccionari i tancat”, va respondre amb “una violència cruel, impensable, d’animal acorralat per la democràcia”. El preludi del que havia de venir. “La justícia espanyola no busca conèixer la veritat, sinó el càstig”, rebla. Què cal fer per sobreposar-se a tanta impotència? “Només reactivant l’esperit crític d’una revolta feliç, un programa compartit de base social i cultural avançada i una unitat horitzontal, podem avançar.”

Marc Crosas

EXFUTBOLISTA

“Espanya no entén res. Només crea odi contra nosaltres”

Marc Crosas ha fet fortuna a Mèxic. L’1 d’octubre era a Miami fent de comentarista per a una televisió i “seguint tot el que passava a Catalunya per internet, per TV3, amb molta impotència”. Independentista de soca-rel, creu que “Espanya no ha entès res. Des que van tombar l’Estatut han anat creant més odi contra nosaltres. Això ens ajuda. Quan era petit, la màxima expressió independentista era anar amb l’estelada al camp quan jugava la selecció. La situació ha canviat per com ens tracta Madrid. I així segueixen, ja es veu el que han fet amb el president Torra. La classe política s’ha de posar d’acord per fer el que hem de fer. Que aquesta inhabilitació serveixi per tornar a allò que va representar l’1 d’octubre i que un dia puguem fer un referèndum oficial amb el suport d’Europa”.

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-0

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El jutjat dona per tancada la instrucció de l'1-0 a Girona

■ Els advocats voluntaris de la querella col·lectiva a Girona, Sant Julià de Ramis i Aiguaviva temen que la causa s'arxivi ■ Volen evidenciar la "falta de voluntat" per investigar, "que pot ser útil a Europa"

Gemma Busquets Ros
GIRONA

Tres anys després dels fets de l'1-0 als col·legis electorals de Girona, Sant Julià de Ramis i Aiguaviva, els advocats voluntaris agrupats en el col·lectiu Dret de Defensa, que s'encarrega de la querella col·lectiva per les càrregues policials "no són gens optimistes" amb vista a un possible judici, segons assenyalava el portaveu dels lletrats gironins, Albert Carreras. La querella agrupa les denúncies d'uns 300 ferits i el jutjat d'instrucció 2 ja dona la instrucció per tancada. En total, han declarat com a investigats per delictes de tortures i lesions 25 agents de la Policia Nacional i tres guàrdies civils. "Hi ha unes víctimes, unes lesions acreditades, hi ha uns fets que són punibles, hi ha unes persones identificades; hi ha tots els requisits per anar a judici, però sabem on estem i ens temem que la voluntat sigui arxivar-ho", alerta el portaveu dels advocats.

Últim moviment

Aquest estiu l'Audiència de Girona ja va resoldre no investigar el dispositiu policial del col·legi electoral de Sant Julià de Ramis, on havia de votar Carles Puigdemont. És una de les tres potes de la querella, que ara, explica Carreras, està en "via morta". "La secció tercera de l'Audiència de Girona ens ha tancat totalment la porta per procedir a la investigació", assenyalava. A més, l'Audiència els hi ha denegat, perquè considera que no procedeixen noves diligències, ja que el període d'instrucció s'ha tancat, la transcripció de la càmera GoPro del col·legi Verd o les citacions, entre d'altres, d'Enric Millo. Els lletrats han decidit fer un últim moviment, abans que el jutjat d'instrucció dicti la interlocutòria, en el cas d'Aiguaviva, la població del Gironès on la Guàrdia Civil va llaançar gas pe-

Les càrregues policials al pavelló de Sant Julià de Ramis, on havia de votar Carles Puigdemont ■ LLUÍS SERRAT

bre contra els votants quan estaven entaulats. El 26 de juny van declarar dos guàrdies civils i un tinent per l'actuació policial a Aiguaviva. En aquestes declaracions el tinent que tenia el comandament *in situ* a Aiguaviva va reconèixer que es comunicava amb el tinent coronel que tenia el comandament a Girona, el qual va declarar com a testimoni assumint i reconeixent que donava les autoritzacions del dispositiu policial de tot Girona. "Prement com a base això, ahir vam demanar que el citin com a investigat", assenyalava l'advocat, tot i sabent que pot allargar la instrucció.

Dels cinc casos de Manresa, un a Estrasburg

El jutjat d'instrucció 2 de Manresa té obertes cinc causes per les càrregues policials de l'1-0 a Fonollosa, Callús, Castellgalí i dues a Sant Joan de Vilatorrada: a l'escola Joncadella, on hi havia el pallaso i regidor Jordi Pessarodona, i la segona a l'institut Quercus. L'advocat David Casellas remarca que en aquests tres anys el pes de la investigació l'han dut els lletrats voluntaris, mentre que la fiscalia adoptava una actitud més passiva i "anava a remolc". En la causa de l'escola Joncadella hi va haver tres lesionats que van presentar de-

núncia. La setmana passada, la jutgessa va considerar que caldria identificar un agent en concret, el qual Jordi Pessarodona va assenyalar "clarament a les imatges com l'autor de les agressions". "És possible que tinguem un altre imputat", explica Casellas. La causa que ha tingut més recorregut és la de Castellgalí, que ha arribat al Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg. "No ens van deixar practicar diligències, vam recórrer, el jutjat va dictar sobressèiment, vam recórrer de nou i l'Audiència va confirmar el sobressèiment", relata Ca-

sellas. El lletrat explica que a Castellgalí hi veuen un "cas clar de tortura" i a l'estiu van presentar una demanda al tribunal europeu. En relació amb el balanç d'aquests tres anys, el lletrat destaca "la nul·la col·laboració de la Guàrdia Civil, l'escassíssim interès judicial i una actitud de la fiscalia molt passiva però tampoc obstruccionista". Sobre el futur de les causes, assenyalava ser optimista "amb les del Quercus i l'escola Joncadella; pensem que algun dia hi haurà un judici i hi haurà condemnes. Ho creiem fermament". ■

"Volem evidenciar que Espanya no vol investigar els fets de l'1-0. Si ho deneguen és una evidència d'aquesta falta de voluntat i això ens pot ser útil quan anem a denunciar-ho a instàncies europees", remarca l'advocat portaveu de Dret de Defensa.

Quin balanç fan d'aquests tres anys d'instrucció? El portaveu dels lletrats gironins, Albert Carreras, destaca l'actitud de les víctimes durant el procediment, "sense por de les conseqüències i de les pressions": "Fa que ens compensi la feina i l'esforç fet per arribar fins aquí." Des d'un àmbit processal, el lletrat remarca tres "focus de descontentament". Per una banda, la instrucció del jutjat, "que hauria d'haver insistit més en algunes diligències", com ara les identificacions dels guàrdies civils a Sant Julià

Les frases

“Volem evidenciar que Espanya no vol investigar els fets de l'1-0”

Albert Carreras
PORTAVEU ADVOCATS VOLUNTARIS DE GIRONA DRET DE DEFENSA

“Pensem que hi haurà judici en les causes de Sant Joan de Vilatorrada”

David Casellas
ADVOCAT DE LES CAUSES DE MANRESA

de Ramis. També remarca l'actitud de la fiscalia, "passiva" però sobretot "amb la voluntat de no voler investigar realment els fets, sinó d'exculpar la policia". Albert Carreras assenyalava també el ministeri i el govern de l'Estat, que durant tot aquest temps han mantingut una actitud de "menysteniment envers les víctimes" i de "no facilitar informació ni organigrames, sinó de posar traves" a "la seva obligació d'investigar uns fets". També els crida l'atenció que l'advocacia de l'Estat s'ha encarregat de la defensa de la policia. "Només s'ha preocupat de la possible exculpació, deixant les víctimes desamparades". "En un altre marc, que no fos l'independentisme, les víctimes no quedarien desateses, com en aquest cas", remarca Albert Carreras en relació amb els fets de l'1-0 a Girona. ■

POLÍTICA TRES ANYS DE L'1-0

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Òmnium vol que Europa i l'ONU forcin a investigar a fons la repressió de l'1-0

■ L'entitat demana una investigació "eficaç i efectiva" als responsables de l'actuació policial ■ Acusa la fiscalia de protegir la impunitat en no obrir-la

Xavier Miró
BARCELONA

Òmnium demana al Consell d'Europa i a l'ONU que reclamin de nou a l'Estat espanyol una investigació "eficaç i efectiva" sobre la violència policial de l'1-0 contra els votants perquè considera que no s'està fent i que només s'han obert tretze causes —de 633 denúncies— contra actuacions policials perquè les van denunciar els mateixos particulars afectats, però que mai el ministeri fiscal ha obert una investigació oficial contra els responsables de l'operació i, fins i tot, algun fiscal n'ha obert contra els denunciants.

La petició per carta dirigida a la comissària de Drets Humans del Consell d'Europa, Dunja Mijatovic, i a l'alta comissionada de l'ONU pels Drets Humans, Michel Bachelet, està acompanyada d'un informe titulat *La violència policial durant el referèndum català i la manca d'una investigació efectiva*, en què es denuncia la connivència de la fiscalia i el govern espanyol amb l'actuació policial que va acabar amb un miler de ferits.

L'entitat admet causes obertes en alguns jutjats per les actuacions de policies fetes per particulars, però l'advocat d'Òmnium a Suïssa, Olivier Peter, afirma que això no es pot considerar una investigació oficial "eficaç i efectiva", que mai ha iniciat la fiscalia contra els responsables del dispositiu policial i que, contràriament, ha actuat contra denunciants. A més, quan se sap que "molts testimonis" no han estat escoltats, que la policia va usar un sistema de comunicació que no és l'oficial i enregistrar, i que s'han arxivat causes amb l'excusa que no es podien identificar els agents: "És

Mauri i Peter, per videoconferència, presentaven ahir la petició a Europa i a l'ONU ■ ACN

S'ofereix d'acusació popular

Òmnium també s'ha ofert com a acusació popular en les tretze causes obertes pels fets en diversos municipis. Avui l'entitat ja és acusació popular en la investigació del jutjat 7 de Barcelona, però també podria acabar sent-ho en les causes obertes a Girona, Manresa, Mataró o Sant Carles de la Ràpita. L'entitat

explica que la seva implicació pot ajudar a "desencallar casos" que la fiscalia intenta que s'arxivin. Pel que fa al govern espanyol, Peters recorda que ha reconegut i homenatjat policies que van ser a l'1-0 i mai les víctimes, que van ser els votants agredits i maltractats, "un missatge terrible d'impunitat".

Les frases

“No sabem qui va ser el màxim responsable de l'Estat en l'operació policial. La fiscalia no ho va investigar”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“La condecoració de policies i el no reconeixement de les víctimes és un missatge terrible”

Olivier Peter
ADVOCAT D'ÒMNIMUM

impossible no identificar els agents d'un dispositiu oficial. La millor prova de la manca d'efectivitat de les investigacions és que no hi

ha cap condemna tres anys després.” L'objectiu de la petició als organismes és que exigeixin una investigació seriosa a l'Estat; pe-

rò, a més, que el procediment acabi al tribunal d'Estrasburg "si no hi ha condemna, com esperem".

Peter recorda que l'Estat espanyol té més de deu condemnes per no haver investigat tortures de la Guàrdia Civil en casos en què la falta d'eficàcia va portar a la impunitat dels torturadors. Qui també és l'advocat internacional del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, recorda els fets que, per acció o omissió, mostren la falta de voluntat d'anar fins al fons per part de l'Estat, segons ell: tot i l'evidència pública de la violència policial d'aquell dia, cap organisme judicial va obrir una investigació, cap policia ha hagut de declarar per la seva actuació fins que no han passat tres anys dels fets, i la fiscalia ha demanat l'arxivament en totes les denúncies: "És increïble i inadmissible. Això mostra la voluntat de garantir la impunitat policial." ■

Ursula von der Leyen, en el discurs sobre l'estat de la Unió celebrat el 16 de setembre passat ■ ACN

Eurodiputats denuncien a la UE el cas Torra

■ Reclamen a les autoritats que defensi l'estat de dret malmès a l'Estat Espanyol

Redacció
BRUSSEL·LES

Vint-i-cinc eurodiputats han reclamat a la Unió Europea (UE) que "afronti urgentment els problemes amb l'estat de dret a Espanya", després de la inhabilitació de Quim Torra. En una carta dirigida a la presidenta de la Comissió, Ursula von der Leyen, el president del Consell, Charles

Michel, i el de l'Eurocambrà, David Sassoli, els eurodiputats denuncien la inhabilitació de Torra, un fet que consideren que mostra que "ara mateix cap polític independentista pot tenir un judici just a Espanya". A més, demanen a la UE que sigui "honrada amb les seves paraules" i "defensi la democràcia" a Catalunya davant processos judicials "altament polititzats" contra polítics i ciutadans.

L'acció la signen diputats d'ERC i JxCat, bascos i del grup dels verds, entre d'altres. ■

Barrientos es queda sense el premi del Tribunal Suprem

■ El CGPJ tria el magistrat Hernández per al lloc a què aspirava el president del TSJC

Redacció
BARCELONA

El magistrat i president de la sala d'apel·lacions del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Javier Hernández, ha desbancat el president de l'alt tribunal català, Jesús María Barrientos, en la cursa per ocupar una plaça a la sala penal del Tribunal Suprem, que dirigeix Manuel Marchena.

El ple del Consell Gene-

ral de Poder Judicial (CGPJ), que té el mandat caducat des de finals del 2018, va comunicar ahir l'elecció dels nous presidents de les sales tercera, quarta i cinquena del Tribunal Suprem i tres magistrats de la sala segona, la penal, de l'alt tribunal.

Hernández ha fet tota la carrera judicial a Catalunya des que el 1990 va obtenir el primer destí al jutjat de primera instància i instrucció del Vendrell. Després va ser destinat a l'Audiència de Lleida i, després, a la de Tarragona, ens que va arribar a presidir, abans de fer el salt al TSJC. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern delega en Aragonès i deixa buida la cadira de Torra

■ El vicepresident “substitueix” el president amb funcions limitades ■ L'executiu preveu la “restitució” del cap de l'executiu en cas que el Constitucional suspengui la inhabilitació ■ Boye detecta un error del TSJC

La cadira del president Torra, buida, entre el vicepresident, Pere Aragonès, i la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, ahir a la Generalitat ■ ACN

Emili Bella
BARCELONA

“El vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda substitueix el president de la Generalitat.” Cada un dels membres del govern va signar ahir un decret de transferència a Pere Aragonès d'algunes de les funcions que tenia Quim Torra, inhabilitat dilluns pel Tribunal Suprem. El dirigent republicà va firmar-lo com a “vicepresident del govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda”. Malgrat que el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) no ha publicat el real decret de cessament de Torra, els socis de govern van decidir tirar endavant i convocar el consell executiu extraordinari per fer el traspàs. “Hem seguit l'itinerari legal previst. S'ha d'activar el decret de substitució perquè el pre-

sident Torra ens demana que prioritzem la lluita contra la pandèmia des del minut u”, va argumentar la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, que no assumeix cap funció del president. La portaveu no va furgar en les raons que poden haver dut el govern espanyol a no publicar el cessament.

La convocatòria del consell extraordinari va ser criticada per la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, que va piular: “Això ho heu d'explicar bé, JxCat i ERC, perquè no s'entén. Si no ho publica el BOE per què publicar-ho al DOGC? I per què no espereu la resolució de les cautelars al Tribunal Constitucional abans d'aprovar el decret de substitució?”

Segons una disposició final del decret aprovat i publicat ahir al DOGC, la substitució quedaria sense efecte en el cas improbable que el Constitucio-

Les frases

“No hi ha president i no n'hi haurà fins que el Parlament l'esculli”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN EN SUBSTITUCIÓ DE LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

“No hi ha hagut un canvi de president”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“Per què no espereu la resolució de les cautelars al TC abans d'aprovar el decret de substitució?”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

Suports internacionals al Parlament britànic

Una dotzena de diputats de diferents partits del Regne Unit reclamen al govern britànic que intervingui en l'abús que suposa la inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra i volen deba-

tre una moció a Westminster per condemnar-la. D'altra banda, en una reunió telemàtica, el conseller d'Acció Exterior, Bernat Solé, va instar els quinze delegats a l'exterior a denunciar-la internacional-

ment als seus respectius països d'influència: “Explicarem al món que, a l'Europa del segle XXI, l'Estat espanyol ha inhabilitat un president per la seva defensa de la llibertat d'expressió.”

nal suspengués l'execució de la sentència, fet que permetria “restituir” Torra en el càrrec. D'altra banda, el text també ratifica el personal eventual que depèn de la presidència de la Generalitat.

Mentrestant, l'advocat de Torra, Gonzalo Boye, va presentar ahir un recurs per reclamar la suspensió de la inhabilitació per un error del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. “El TSJC va acor-

dar executar la sentència del Suprem, que ens desestima el recurs de cassació, però no ha acordat executar la seva pròpia sentència... coses de les presses”, va escriure a Twitter. En qualsevol cas, des-

d'ahir, Aragonès “exerceix les atribucions de la presidència de la Generalitat d'acord amb els límits propis d'una substitució i d'un govern en funcions”. És a dir, no podrà triar quan convoca les eleccions ni tampoc fer cessar consellers o presentar una qüestió de confiança. L'executiu no pot aprovar projectes de llei –tampoc, per tant, el del pressupost del 2021–, però sí decrets llei.

Per visibilitzar l'absència de Torra es va deixar la cadira del president buida entre Aragonès i Budó, i no l'ocuparà ningú fins que s'investeixi un altre cap de govern. “No hi ha hagut un canvi de president”, va subratllar la portaveu de l'executiu. A la tarda, al Parlament, Aragonès es pronunciava en la mateixa línia: “Després de la inhabilitació del president Torra no hi ha president i no n'hi haurà fins que el Parlament l'esculli.” El president substituït va assegurar que “el govern del president Torra” no normalitzarà la nova situació: “Avui, Catalunya, a causa de les actuacions dels tribunals de l'Estat espanyol, no té president.”

Un dels interrogants que s'obren, aleshores, és qui acudirà a la conferència de presidents autonòmics anunciada ahir per Pedro Sánchez a finals d'octubre o principis de novembre en què es preveu fins i tot la participació de la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, per decidir el repartiment dels fons comunitaris per fer front a la Covid-19. La consellera no ho va desvelar i també va deixar en laire la presència de la Generalitat en la reunió de dilluns del Consell de Política Fiscal i Financera. “El govern només assistirà a les reunions que siguin útils”, va advertir. Meritxell Budó tampoc no va aclarir si la Generalitat té intenció d'enviar Torra a la “hipotètica” pròxima reunió de la taula de negociació amb la Moncloa, ja que la delegació catalana la formen també persones que no són membres de l'executiu. Només decidiran si hi assisteixen i qui hi ha d'anar en cas que el govern espanyol els remeti un ordre del dia en què, per escrit, s'inclouguin que s'abandonarà l'autodeterminació i l'amnistia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El 131è president de la Generalitat, Quim Torra, marxa del Parlament després de la seva intervenció de comiat ■ JOSEP LOSADA

Torra fa un pas al costat per una sentència “il·legítima”

■ El 131è president s'acomiada i diu que treballarà per la ruptura ■ JxCat, ERC i la CUP no reconeixen com a legítima la decisió del Suprem, confien en Torra i denunciaran els fets internacionalment

E. Ansoleta
BARCELONA

El Parlament no reconeix com a “legítima” la sentència del Tribunal Suprem (TS), manté la confiança en el 131è president de la Generalitat, Quim Torra, i dona suport al govern “excepcional”. A grans trets aquest és el contingut de la declaració política que la cambra va aprovar anit amb els vots de JxCat, ERC i la CUP al final del ple específic sobre la inhabilitació del cap de l'executiu. Els comuns es van abstenir, el PSC va decidir no assistir a la sessió i Cs va

marxar després de la intervenció del seu president, Carlos Carrizosa. Tant Cs com el PSC van intentar frenar la votació del text per les referències al Suprem i a la confiança en el president inhabilitat, però sense èxit. La mesa va optar per traslladar el text a la valoració del ple. D'altra banda, el Parlament també va aprovar, mitjançant una proposta de la CUP, acordar una resposta “antirepressiva” a la inhabilitació que no se centri a gestionar-la “com un mer tràmit administratiu”. JxCat i ERC hi van donar llum verd, i els co-

Ciudadans també marxa del ple

“No seguirem participant en el ple que avui s'està celebrant al Parlament. Aquest no és un ple per donar resposta als problemes dels catalans, sinó un ple de consolació per al senyor Torra”, va afirmar el líder de Cs, Carlos Carrizosa, a la xarxa social

després de la seva intervenció a l'inici de la sessió. Tampoc hi era el PSC. El seu president, Miquel Iceta, considera que el ple és un intent per part de l'independentisme que “les institucions facin un paper que no és el que els correspon”.

muns es van tornar a abstenir. En aquesta mateixa iniciativa, el Parlament també admet “limitacions” de les institucions catalanes per afrontar la “intromissió” de l'Estat.

La proposta assenyalava que la legislatura ha estat “marcada per la intromissió dels aparells de l'Estat” i enumera diversos exemples com l'ajornament del ple d'investidura de Carles

Puigdemont –sense mencionar, finalment, el president del Parlament, Roger Torrent, com feia el primer text presentat.

Hores abans que s'aprovesin sengles declaracions polítiques, el 131è president de la Generalitat es va acomiadar dels diputats amb un discurs encès contra l'Estat espanyol, a qui va acusar d'enderrocar “un govern democràtic”, i també contra els grups de l'oposició per haver exercit de “guardians de la repressió”. En un to d'enuig, Torra recordava que va començar el seu mandat com un “pre-

sident sense govern” –quan va fracassar en el seu intent de nomenar com a consellers els polítics presos– i acabava amb “un govern sense president”, el que posa en relleu la situació “extraordinària, surrealista i kafkiana” que viu Catalunya, amb “tot un Estat en contra”.

El comiat de Torra no va ser ordinari, ja que si bé marxa de la primera línia política, ara es posa al costat del govern i de les forces independentistes, a les quals va demanar que “liderin aquesta ruptura democràtica i segueixin el poble” per aconseguir una república catalana. I recordava que en les pròximes eleccions “caldrà escollir entre monarquia espanyola i república catalana”. “Serem allò que siquem capaços de guanyar, només depèn de nosaltres. Avui de vosaltres, diputats, i més endavant dels que ocuparan aquests escons de la sobirania popular”, va reblar. La CUP, tot i que va acabar al final votant al costat de JxCat i ERC, en un inici es va mostrar molt distanciada dels partits de govern per haver acatat la sentència i acabar la legislatura de la mateixa manera que va finalitzar l'anterior, amb unes eleccions convocades o condicionades “des de les institucions de l'Estat”, i va valorar com “un fracàs” la gestió realitzada pel govern perquè “no hi ha cap progrés en les institucions d'autogovern, ni en l'autodeterminació” ni tampoc “en el diàleg amb l'Estat”, va denunciar el portaveu dels anticapitalistes, Carles Riera.

La presidenta dels comuns, Jéssica Albiach, va criticar “l'èpica buida” de l'independentisme i va retreure a Torra que vulgui convertir les pròximes eleccions en un plebiscit i superar el 50%: “No sabem per a què, diria que no ho saben ni vostès”, els va etzibar. Albiach va lamentar que el govern es quedi en funcions perquè “les crisis no descansen”. ■

Les frases

“Defensem amb unghes i dents i fins a les últimes conseqüències la sobirania del poble”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Aquí no hi ha president fins que aquest Parlament no en triï un altre”

Pere Aragonès
PRESIDENT SUBSTITUT

“De la legislatura de la repressió de l'A por ellos' hem passat a la de la repressió de les togues”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“Les mentides de l'Espanya opressora només transcendeixen a Catalunya”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DE CS AL PARLAMENT

“Un executiu fracturat, en funcions i amb capacitats limitades no és la millor idea”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA DELS COMUNS

“[A JxCat i ERC] Ni autogovern, ni autodeterminació ni diàleg amb l'Estat. Acaten i perden”

Carles Riera
PORTAVEU SUBGRUP DE LA CUP